

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **J. T.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 18.9.2015 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 24.8.2015, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.5.2015, č. j. R-18.5.2015-423/X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. Jak vyplývá z lékařských zpráv, utrpěl v roce 2013 těžké ublížení na zdraví v důsledku fyzického napadení. Toto se podstatně odrazilo na jeho zdravotním stavu. Není schopen vykonávat práci ani s omezením. Podle posudkového lékaře odpovídá jeho zdravotní stav postižení uvedenému v kap. XIII., oddílu E, položce 1, písm. c). Toto hodnocení je však v rozporu s lékařskými nálezy. Pokud by bylo hodnocení provedeno správně, podle platných právních předpisů, zejména pak dle kap. XIII., oddílu E, položce písm. d) a v souladu se zdravotní dokumentací, pak by jeho zdravotní stav odpovídal invaliditě II. stupně.

Pociťuje snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení, rovněž i denní aktivity jsou omezeny. Poukázal na to, že trpí chronickým vertebrogenním algickým syndromem krční páteře na podkladě degenerativních změn a výhřezu meziobratlových plotének s poruchou dynamiky a lézí axilárního nervu vpravo. Dále má porušenou funkčnost pravého ramenního kloubu při ruptuře rotátorové manžety a stavu po zlomenině glenoidu. Od napadení v r. 2013 jej sužují bolesti pravého kolene. Žalobce dále uvedl, že si je vědom skutečnosti, že nezískal potřebnou dobu pojištění dle zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Bohužel je v situaci, kdy je patrné, že s ohledem na zdravotní stav nemůže vykonávat práci. Omezení jsou tak rozsáhlá, že je zřejmé, že bude velmi obtížné se uplatnit na stávajícím trhu práce. Zdravotní stav je neměnný, naopak se zhoršuje.

Žalovaná v písemném vyjádření navrhla zamítnutí žaloby. Zdůraznila, že důvodem pro nepřiznání invalidního důchodu je nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. V rámci řízení o námitkách byl vypracován dne 21.7.2015 nový posudek o zdravotním stavu žalobce, jímž byl posunut vznik invalidity I. stupně žalobce na 5.3.2014. Jelikož však žalobce ani k tomuto dni nezískal potřebnou dobu pojištění (v období od 5.3.2014 do 4.3.2014 pouze 1 rok a 21 dnů, v období od 5.3.1994 do 4.3.2014 jen 2 roky a 308 dnů), žalovaná nemohla námitkám vyhovět, žalobce nesplnil podmínky § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. zákona o důchodovém pojištění. Platný zákon o důchodovém pojištění vyžaduje pro vznik nároku na výplatu invalidního důchodu kromě vzniku invalidity, též získání určitého počtu let před vznikem invalidity, jak stanoví § 40 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění a obě podmínky musí být splněny současně. Žalobce před vznikem invalidity nezískal v posledních deseti letech 5 let doby pojištění a v posledních 20 letech před vznikem invalidity nezískal 10 let doby pojištění. Pokud jde o nesplnění druhé zákonné podmínky, tj. získání potřebné doby pojištění, žalobce proti údajům o době jeho pojištění uvedeným v osobním listu důchodového pojištění nic nenamítá, žádné údaje nerozporuje. Žalovaná plně odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí. Poznamenala současně, že řízení o odstranění tvrdosti zákona, respektive prominutí nesplnění zákonné podmínky získání potřebné doby pojištění, jehož se žalobce domáhá, nelze řešit v přezkumném soudním řízení. Samostatnou žádost o odstranění tvrdosti zákona by žalobce měl uplatnit buď u České správy sociálního zabezpečení či přímo na Ministerstvu práce a sociálních věcí.

U jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích k věci.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.5.2015, č. j. R-18.5.2015-423/X byla žádost žalobce o invalidní důchod zamítnuta pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, jelikož nezískal potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně invalidita žalobce vznikla 26.3.2015 a jeho pracovní schopnost poklesla o 40 %. V posudku o invaliditě posuzující lékařky MUDr. E.P. ze dne 16.4.2015 byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 40 % a byl učiněn závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti

je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Den vzniku invalidity stanovila posuzující lékařka 26.3.2015.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24.8.2015, č. j. 660 611 2304/315-VK, přičemž vycházela z posudku o invaliditě posuzující lékařky MUDr. M. H., která datum vzniku invalidity stanovila na 5.3.2014 s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 40 % a je tak invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a jedná se o invaliditu I. stupně. Z posudkového závěru plyne, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický vertebrogenní algický syndrom krční páteře na podkladě degenerativních změn a výhřezu meziobratlových plotének C4/5 a C5/6, s významnou poruchou dynamiky a lézí axilárního nervu vpravo, postižení funkčně středně těžké. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila lékařka dle kap. XIII., oddíl E, položka 1c) s ohledem na omezení hybnosti v pravém rameni pro rupturu rotátorové manžety a stav po zlomenině, oční vadu, horní hranici z daného rozmezí, tj. 40 %. Datum vzniku invalidity stanovila neurologickým vyšetřením 5.3.2014, kdy byla zjištěna neurogenní léze a těžká porucha funkce pravého ramenního kloubu. Posuzující lékařka dále učinila závěr, že zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení dle pol. 1d, kap. XIII., oddílu E, př. k vyhl. č. 359/2009 Sb., protože se nejedná o těžké funkční postižení páteře, se závažnou poruchou dynamiky více úseků, se závažným neurologickým nálezem, postižením nervů, svalovými atrofiemi, parézami, poruchami hybnosti končetin, poruchami funkce svěračů. K datu napadeného rozhodnutí a k datu posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle citovaného posudku odpovídal I. stupni invalidity. Z osobního listu důchodového pojištění žalobce, z něhož žalovaná v řízení o námitkách vycházela, plyne, že v období od 5.3.1994 do 4.3.2013 získal žalobce dobu pojištění v rozsahu dvou roků a 308 dnů a v období od 5.3.2004 do 5.3.2014 získal dobu pojištění v rozsahu 1 roku a 21 dnů.

Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 21.4.2016, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k datu 24.8.2015 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je chronický bolestivý syndrom krční páteře na podkladě degenerativních změn na páteři, při výhřezu ploténky C4/5 vpravo a sekundárně užším páteřním kanálem, stav po operaci výhřezu ploténky C4/5 vpravo, stav po přední disektomii s následnou intersomatickou fúzí tohoto segmentu pomocí cage. Pooperačně bez paréz končetin, zmírnění parestezií aker HKK. Polymorfní stesky, osobnostní porucha, omezení hybnosti v pravém rameni, refrakční oční vada – středně těžká slabozrakost, vleklý kuřácký katar průdušek jako součást dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nástavbové projevy u smíšené poruchy osobnosti. Funkční postižení hodnotila posudková komise jako středně těžké, často recidivující projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, závažné

snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Nejsou přítomny sfinkterové potíže, těžké postižení více úseků páteře, těžké poškození nervů, závažné parézy, svalové atrofie, závažné poruchy hybnosti končetin. Z tohoto důvodu nelze hodnotit jako těžké funkční postižení ve smyslu kap. XIII., oddílu E, položky 1, písm. d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posudkové hodnocení odpovídá dle kap. XIII., oddílu E, položky 1, písm. c). S přihlédnutím k dalším zdravotním změnám, které jsou součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, komise hodnotila v horním procentním rozpětí dané položky. Pracovně je omezen pro práce fyzicky náročné, pro zvedání a nošení břemen, pro práce ve vynucených polohách zejména hlavy, pro výkon práce nad horizontálou. Je schopen vykonávat fyzicky méně náročná zaměstnání za uvedených podmínek. Je schopen zapracování. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII., oddíl E, položka 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Datum vzniku invalidity 5.3.2014. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3, 4 citované vyhlášky nemění.

Soud zamítl důkazní návrh žalobce svazkem lékařských zpráv, a to pro nadbytečnost z důvodů, jak jsou dále níže uvedeny, totiž, že žalobce nesplňuje další zákonnou podmínku pro vznik nároku na výplatu invalidního důchodu, tj. získání potřebného počtu let doby pojištění před vznikem invalidity.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 téhož zákona pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.

Podle § 40 odst. 1 písm. f) téhož zákona, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce nad 28 let pět roků.

Podle ust. § 40 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získání v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.

Krajský soud po provedeném řízení a dokazování vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 40 %, když lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení i lékařem v námitkovém řízení byl stanoven shodný pokles pracovní schopnosti, přičemž v námitkovém řízení bylo datum vzniku invalidity stanoveno na 5.3.2014. Posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR nebylo prokázáno jiné zjištění poklesu pracovní schopnosti ani jiné datum vzniku invalidity. Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněná nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání, zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě, který je stran posudkového závěru o invaliditě žalobce důkazem stěžejním. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Komise na základě odborných lékařských nálezů, jejíž výčet je obsažen v posudku, dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce je 40 %, což zakládá invaliditu I. stupně, jak plyne z výše citovaného § 39 odst. 2 písm. a) a datum vzniku invalidity byl stanoven soudně jako v námitkovém řízení na 5.3.2014.

Krajský soud dále odkazem na výše citovaná zákonná ustanovení konstatuje, že zákonnou podmínkou nároku na invalidní důchod není toliko zdravotní stav pojištěnce, ale také podmínka získání potřebné doby pojištění v rozhodném období před vznikem invalidity, jak je stanoveno v § 38 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění výše citovaného, jelikož ke dni vzniku invalidity 5.3.2014 byl žalobce starší 28 let, činí potřebná doba pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod podle § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění, 5 let. Tato doba pojištění se zjišťuje podle § 40 odst. 2 věty první zákona o důchodovém pojištění za posledních 10 let před vznikem invalidity, přičemž v uvedeném období získal žalobce

dobu pojištění toliko v rozsahu 1 roku a 21 dnů. Z ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění dále plyne, že u pojištěnce staršího 38 let, jako tomu je v případě žalobce, se považuje podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod splněnou, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity. Potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Ani tuto podmínku potřebné doby pojištění žalobce nesplňuje, neboť v rozhodném období posledních 20 let před vznikem invalidity, tj. v období od 5.3.1994 do 4.3.2014 získal pouze 2 roky a 308 dnů pojištění.

Krajský soud uzavírá s ohledem na výše uvedené, že i přesto, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a jeho pracovní schopnost poklesla v míře zakládající invaliditu I. stupně, nemohla žalovaná žádosti žalobce o invalidní důchod vyhovět, protože žalobce nesplňuje zákonnou podmínku potřebné doby pojištění před vznikem invalidity.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovaná se náhrady nákladů řízení vzdala.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17.5.2016

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně